

تأثیر مصرف خاکی و محلول پاشی روی و مس بر خصوصیات کمی و کیفی پسته

لیلا امیدی، وحید مظفری*، احمد تاج آبادی پور و حسین دشتی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۳/۲۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۸/۱۲/۱۲)

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی مصرف متعادل کودهای سولفات روی و مس و روش‌های محلول پاشی و جای گذاری موضعی (چالکود) و اثر زمان‌های متفاوت محلول پاشی بر خصوصیات کمی و کیفی پسته، در یکی از باغ‌های رفسنجان در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۱۲ تیمار و سه تکرار در دو سال متوالی به اجرا در آمد. تیمارها شامل مصرف متوسط خاکی روی و مس خالص به ترتیب به میزان ۵۴/۲ و ۱۱/۱ کیلوگرم در هکتار و هم‌چنین مصرف زیاد خاکی روی و مس خالص به ترتیب به میزان ۸۱/۳ و ۱۶/۷ کیلوگرم در هکتار و محلول پاشی مس خالص به میزان ۰/۱۵ کیلوگرم بر هکتار از منبع سولفات مس و محلول پاشی روی خالص به میزان ۱/۸ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی ۳۴٪ (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در ۳ زمان اسفند (اواخر دوره خواب)، فروردین (بعد از گل‌دهی) و پاییز (بعد از برداشت) به کار برده شدند. نتایج سال اول نشان داد، بیشترین میزان عملکرد مربوط به تیمار محلول پاشی مس در اسفند بود. هم‌چنین خصوصیات کیفی از جمله نسبت پسته‌های خندان به دهن‌بسته با کاربرد این تیمار به طور معنی‌داری افزایش یافت. درصد پروتئین نیز تحت تأثیر تیمارهای محلول پاشی مس در اسفند و روی در فروردین به ترتیب ۲۲ و ۱۶/۵ درصد نسبت به شاهد افزایش یافت، اندازه‌گیری عناصر غذایی در برگ نشان داد محلول پاشی توام روی و مس در اسفندماه غلظت روی را ۱۱۹ درصد نسبت به شاهد افزایش داد. در سال دوم، بیشترین میزان عملکرد مربوط به تیمار محلول پاشی روی در اسفند بود. هم‌چنین برخی از خصوصیات کیفی مانند تعداد دانه در هر اونس با کاربرد تیمار محلول پاشی مس در مهرماه به طور معنی‌دار افزایش یافت. بیشترین و کمترین نسبت خندانی به دهن‌بسته بودن در تیمارهای چالکود متوسط و چالکود زیاد به دست آمد. با کاربرد چالکود زیاد درصد پروتئین نسبت به شاهد به طور معنی‌داری کاهش یافت. غلظت عنصر روی برگ در تیمار محلول پاشی روی اسفندماه افزایش یافت و غلظت مس برگ تحت تأثیر کاربرد محلول پاشی‌های مس و توام روی و مس مهرماه قرار گرفت. اثر تیمارهای اعمال شده بر درصد چربی و غلظت عناصر اندازه‌گیری شده در ساقه در هر دو سال معنی‌دار نبود. به دلیل شور و آهکی بودن خاک‌های تحت کشت پسته، مصرف خاکی عناصر کم مصرف (روی و مس) عملکرد را به طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار نداد.

واژه‌های کلیدی: محلول پاشی، چالکود، روی، مس، پسته

۱. به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و استادیاران خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: vmozafary@yahoo.com

مقدمه

پسته (*Pistacia vera* L.) یکی از مهم‌ترین محصولات باغی کشور و از عمده‌ترین محصولات صادرات غیرنفتی می‌باشد (۷). به‌رغم شرایط آب و هوایی مساعد برای پرورش درختان پسته در شهرستان رفسنجان، شرایط فیزیوشیمیایی خاک مانند درصد بالای آهک و شوری در باغ‌های منطقه مشکلات بسیاری را ایجاد نموده است که مثال بارز آن پایین بودن عملکرد، ریزبرگی، زردی، ریزش جوانه‌های گل و سرخشکیدگی درختان پسته می‌باشد. حیدری‌نژاد و ابوسعیدی (۴) جهت درمان عارضه ریزبرگی درختان پسته عکس‌العمل مثبت گیاه را فقط با روش محلول‌پاشی عناصر مس و آهن مشاهده نموده و بیان کردند که امکان دارد در خاک تعدادی از این باغ‌ها، عناصر مس و آهن به اندازه کافی وجود داشته باشد اما به دلیل شور و آهکی بودن خاک‌های تحت کشت، این عناصر قابل جذب به‌وسیله گیاه نیستند و یا اگر جذب گیاه نیز شوند به‌فرمی می‌باشند که توانایی رفتن به محل‌های فیزیولوژیک و مورد استفاده گیاه را ندارند. خوشگفتارمنش (۵) عنوان نمود که مشکلات تغذیه‌ای در باغ‌های پسته علاوه بر کمبود شدید پتاسیم، کمبود روی، آهن، مس و منگنز و نیز فقر شدید مواد آلی است که خیلی از این عوامل محدود کننده، ناشی از شور بودن و pH قلیایی و درصد بالای آهک در نیم‌رخ بیشتر خاک‌ها می‌باشد. مظفری (۱۹) نیز ضمن بررسی عارضه سرخشکیدگی درختان پسته به کمبود روی و مس در خاک‌های منطقه رفسنجان اشاره نمود. روی (Zn) و مس (Cu) از عناصر غذایی کم مصرف می‌باشند که کمبود آنها در خاک‌های آهکی به علت جذب سطحی بر روی رس‌ها و یا کربنات کلسیم شایع است (۱۰ و ۳۲). خصوصیات فیزیوشیمیایی خاک‌های آهکی به‌گونه‌ای است که ظرفیت بالایی برای تثبیت عناصر غذایی نظیر فسفر، آهن و روی و کاهش قابلیت جذب آنها توسط گیاه دارد (۲۶ و ۲۹). در این رابطه روش جای‌گذاری عناصر غذایی (چالکود) به عنوان یک روش مدیریتی برای افزایش بازدهی عناصر غذایی و بهبود شرایط فیزیوشیمیایی محیط ریشه توسط برخی از

محققان (۱۱، ۱۴ و ۳۳) مورد تأیید و اجرا قرار گرفته است. محلول‌پاشی نیز یکی از روش‌هایی است که از اوایل قرن نوزدهم توسط باغ‌داران و پرورش‌دهندگان میوه استفاده گردیده است، لیکن میزان تأثیرگذاری محلول‌پاشی عناصر کم‌مصرف و مخصوصاً روی، در همه موارد رضایت‌بخش نبوده و نسبت به گونه‌های گیاهی مختلف، تغییرات چشم‌گیری نشان داده است (۴۲). سوئیت‌لیک (۳۸) گزارش کرده است که کاربرد خاکی روی زیاد مؤثر نیست. او دلیل این امر را نفوذ عمیق ریشه گیاهان و تحرک بسیار کم روی در خاک عنوان نمود. این محقق هم‌چنین بیان کرد، محلول‌پاشی روشی مؤثر برای برطرف کردن کمبود می‌باشد با این حال روی جذب شده از طریق محلول‌پاشی نمی‌تواند به‌سهولت در گیاه حرکت کند و لازمه آن تکرار محلول‌پاشی است هر چند که محلول‌پاشی نیز به‌طور موقت نیاز گیاه را برطرف می‌کند و نمی‌تواند کمبود روی ریشه را بهبود بخشد. رسولی و ملکوتی (۸) روش‌های مختلف مصرف سولفات روی در باغ‌های سیب آذربایجان غربی را مورد مقایسه قرار داده و افزایش معنی‌دار عملکرد، میزان کلروفیل، سطح متوسط برگ‌ها و رشد سرشاخه‌های جدید را در تیمارهای محلول‌پاشی و چالکود در مقایسه با روش پخش سطحی و تزریق گزارش کردند. سیدی (۱۳) نتیجه گرفت کاربرد محلول‌پاشی عنصر روی در غلظت‌های بالا، به‌طور معنی‌داری غلظت این عنصر را در برگ پسته افزایش داد، در حالی که این افزایش در غلظت‌های پایین مشاهده نگردید. اردلان و ثوابی (۱) ضمن تحقیق در نهال‌های پسته در خاک‌های آهکی نشان دادند که اثر اصلی روی بر وزن خشک ریشه در سطح پنج درصد و وزن خشک اندام‌های هوایی در سطح یک درصد معنی‌دار شد. تسی‌پوریدیس و همکاران (۴۱) در تحقیقی که در پسته انجام دادند تأثیر منابع و روش‌های کاربرد عنصر روی را مورد مطالعه قرار دادند. آنها بیان نمودند که کاربرد خاکی و محلول‌پاشی سولفات و کلات روی غلظت روی برگ را افزایش داد در حالی که روی خندانی تأثیری نداشت. این محققان اظهار داشتند که احتمالاً روی نقش مهمی

مختلف و هم‌چنین مصرف خاکی (چالکود) بر خصوصیات کمی و کیفی درختان پسته (رقم اوحدی) و دست‌یابی به راه‌کارهای مناسب، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۶ تیمار (بدون مصرف کود سولفات روی و مس، مصرف متوسط خاکی روی و مس، مصرف زیاد خاکی روی و مس، محلول پاشی مس، محلول پاشی روی و محلول پاشی مس و روی) در ۳ تیمار زمان محلول پاشی (پس از برداشت در مهرماه، متورم شدن جوانه‌های گل در اسفندماه و بعد از گل‌دهی در فروردین‌ماه) و سه تکرار (هر تکرار شامل ۳ درخت) به مدت ۲ سال در منطقه کوثرریز رفسنجان در یک قطعه ۲ هکتاری، انجام شد. برای اجرای این آزمایش، درختانی که از نظر قطر تنه و طول سایه انداز و سن (۲۵ ساله) با هم شبیه بودند انتخاب گردید. فاصله ردیف‌ها از هم ۱۰ متر و فاصله هر درخت با درخت بعدی در هر ردیف ۲ متر بود (هر هکتار حدود ۵۰۰ درخت). در نهایت ۱۲ ردیف درخت انتخاب و هر ردیف که در حدود ۱۰۰ متر طول داشت به سه بلوک تقسیم شد. قبل از اعمال تیمارها نمونه برداری خاک از دو عمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتی‌متری با فاصله حداقل یک متر از تنه و در سایه‌انداز درختان از هر پلات انجام و خصوصیات فیزیکوشیمیایی آنها مانند pH در خمیراشباع به وسیله الکتروود شیشه‌ای (۳۶)، شوری یا قابلیت هدایت الکتریکی عصاره اشباع با استفاده از دستگاه EC متر، بافت به روش هیدرومتر (۲۲)، کربنات کلسیم معادل به روش خنثی‌سازی با اسید کلریدریک (۳۶)، فسفر قابل استفاده به روش اولسن و همکاران (۳۴)، غلظت مس و روی عصاره‌گیری شده با DTPA (۳۰)، به وسیله دستگاه جذب اتمی تعیین گردید (جدول ۱). هم‌چنین از آب آبیاری نمونه‌گیری به عمل آمد و برخی از خصوصیات شیمیایی آن مانند قابلیت هدایت الکتریکی، پ.هاش، بی‌کربنات، کلر، سولفات، کلسیم، منیزیم، سدیم و بور مورد ارزیابی قرار گرفت (جدول ۲). تیمارهای کودی و زمان به شرح زیر می‌باشد:

T₁ (ZnT₁): محلول پاشی روی خالص به میزان ۱/۸ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی ۳۴٪ (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب)

در خندانی پسته ایفا نمی‌کند که این امر می‌تواند به خاطر تحرک محدود روی به کار رفته باشد. یکی از دلایل کم تحرک بودن روی به ظرفیت بالای برگ در نگه‌داری روی و خودداری از انتقال آن به سایر قسمت‌ها، نسبت داده می‌شود (۱۶، ۴۱ و ۴۲). شواهد به دست آمده از تحقیقات براون و ژانگ (۲۱) نشان داد که محلول پاشی روی و مس، روشی مؤثر در افزایش این عناصر در برگ پسته است. تحقیقات براون و همکاران (۲۰) نشان داد که محلول پاشی روی پس از گل‌دهی و در طول مراحل اولیه رشد برگ درختان پسته، سبب جذب روی بیشتر در گیاه شده و در داخل گیاه پخش گردیده است. این محققان اشاره نمودند که مقدار مواد غذایی کاربردی در این دوره زمانی باید کمتر از میزان مصرفی اواخر دوره خواب و یا بعد از چیدن محصول باشد تا از سمیت گیاه جلوگیری شود. در گزارش طرح پژوهشی حیدری‌نژاد و ابوسعیدی (۴) عنوان شد که بهترین زمان محلول پاشی سولفات روی در اردیبهشت و با غلظت ۴۵ میلی‌گرم در لیتر است. این محققان هم‌چنین عنوان نمودند که غلظت‌های بیش از ۹۰ میلی‌گرم در لیتر موجب خشک شدن تمام برگ‌های درخت می‌گردد. کالسن و همکاران (۲۵) محلول پاشی و کود آبیاری روی و مس را بر روی درختان پسته در آمریکا مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که محلول پاشی روی و مس، دو تا سه هفته بعد از گل‌دهی، غلظت مس و روی برگ را افزایش و به حد کافی رسانده است، اما کاربرد کود آبیاری تأثیری بر غلظت روی و مس برگ نداشت. با توجه به این‌که در منطقه رفسنجان باغ‌داران پسته بر حسب تجربه از روش‌های متفاوتی از جمله محلول پاشی در زمان‌های مختلف و مصرف خاکی جهت تأمین عناصر غذایی مخصوصاً روی و مس استفاده می‌کنند و بعضاً نتایج متناقضی به دست آورده می‌شود، این پژوهش به منظور ارائه بهترین راه‌کار که هم در وقت و هزینه باغ‌داران صرفه‌جویی شود و هم بالاترین عملکرد به دست آید، انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی آثار محلول پاشی روی و مس در سه زمان

در اسفند (اواخر دوره خواب).

T_۲ (ZnT_۲): محلولپاشی روی خالص به میزان ۱/۸ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی ۳۴٪ (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در فروردین (بعد از گل‌دهی).

T_۳ (ZnT_۳): محلولپاشی روی خالص به میزان ۱/۸ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی ۳۴٪ (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در پاییز (بعد از برداشت).

T_۴ (CuT_۱): محلولپاشی مس خالص به میزان ۰/۱۵ کیلوگرم بر هکتار از منبع سولفات مس (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در اسفند (اواخر دوره خواب).

T_۵ (CuT_۲): محلولپاشی مس خالص به میزان ۰/۱۵ کیلوگرم بر هکتار از منبع سولفات مس (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در فروردین (بعد از گل‌دهی).

T_۶ (CuT_۳): محلولپاشی مس خالص به میزان ۰/۱۵ کیلوگرم بر هکتار از منبع سولفات مس (محلول در ۱۰۰۰ لیتر آب) در پاییز (بعد از برداشت).

T_۷ (ZnCuT_۱): محلولپاشی روی + مس خالص به ترتیب به میزان ۱/۸ و ۰/۱۵ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات مس و سولفات روی ۳۴٪ در اسفند (اواخر دوره خواب).

T_۸ (ZnCuT_۲): محلولپاشی روی + مس خالص به ترتیب به میزان ۱/۸ و ۰/۱۵ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات مس و سولفات روی ۳۴٪ در فروردین (بعد از گل‌دهی).

T_۹ (ZnCuT_۳): محلولپاشی روی + مس خالص به ترتیب به میزان ۱/۸ و ۰/۱۵ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات مس و سولفات روی ۳۴٪ در پاییز (بعد از برداشت).

T_{۱۰} (چالکود متوسط): مصرف در حد متوسط خاکی روی و مس خالص به ترتیب ۵۴/۲ و ۱۱/۱ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی و مس که به صورت چالکود مورد استفاده قرار گرفت.

T_{۱۱} (چالکود زیاد): مصرف در حد زیاد خاکی روی و مس خالص به ترتیب ۸۱/۳ و ۱۶/۷ کیلوگرم در هکتار از منبع سولفات روی و مس که به صورت چالکود مورد استفاده قرار

گرفت.

T_{۱۲}: شاهد (فقط سولفات روی و مس اضافه نگردید).

در اول بهمن ماه سال ۱۳۸۵ چالکودهایی به ابعاد ۴۰×۱۵۰ و به عمق ۴۰ سانتی‌متر حفر و سپس کودهای مورد نظر (تیمارهای ۱۰ و ۱۱) طبق نقشه طرح درون چالکودها جای‌گذاری شد. مشابه این عمل در بهمن‌ماه سال ۱۳۸۶ نیز به اجرا درآمد و فقط محل جای‌گذاری کود (حفر چالکودها) در طرف دیگر درخت‌ها صورت گرفت. در هر دو سال، محلولپاشی به وسیله محلولپاش موتوری قابل حمل روی برگ‌ها و ساقه‌های درختان مورد نظر در زمان‌های تعیین شده انجام گرفت (۲/۳ لیتر به ازای هر درخت). با این توضیح که در سال اول اجرای آزمایش، محلولپاشی‌های روی، مس و توأم روی و مس در مرحله پس از برداشت (پاییز) به دلیل تأخیر در اجرای طرح انجام نشد. محلولپاشی‌ها در اوایل صبح هنگامی که سرعت باد در حداقل و دمای هوا مناسب بود انجام گرفت. بر اساس نتایج آزمون خاک، عناصر نیتروژن، فسفر و پتاسیم از منابع نیترات آمونیوم، سوپر فسفات تریپل و سولفات پتاسیم در هر ۲ سال متوالی تأمین و در طول فصل رشد مراقبت‌های لازم نظیر از بین بردن علف‌های هرز، هرس و مبارزه با آفات به عمل آمد. آبیاری درختان پسته به روش غرقابی با فاصله زمانی ۳۰ روزه و با حجم آب مصرفی ۱۰۰۰ لیتر در هر بار آبیاری برای هر درخت (۲۰ متر مربع) انجام گرفت. در پانزدهم مرداد سال‌های ۱۳۸۶ و ۱۳۸۷، از برگ‌های سوم و چهارم شاخه‌های غیرباردهی مرکز درخت و هم‌چنین از ساقه‌های جدید نمونه‌برداری انجام شد. برای تعیین عناصر موجود در برگ و ساقه ابتدا برگ و ساقه‌ها را یک‌بار با آب معمولی حاوی ۱ درصد مایع ظرف‌شویی و سپس دو بار با آب مقطر شسته و سپس هوا خشک گردید. پس از آن در دمای ۶۵ درجه سلسیوس تا رسیدن به وزن ثابت در آون خشک و به‌وسیله آسیاب پودر شد. به‌طور جداگانه یک گرم از پودرهای برگ و ساقه با دقت توزین و با استفاده از روش خاکستر خشک (Dry ash) و هضم با اسید کلریدریک ۶ نرمال، عصاره گیاه تهیه شد. سپس در عصاره حاصل عنصر

شد. برخی محققین از جمله مالهی و همکاران (۳۱) و کیسیل و همکاران (۲۸) نیز محلول‌پاشی مس را روشی جهت حصول عملکرد بیشتر عنوان نموده‌اند. نتایج مقایسه میانگین بر اساس آزمون دانکن برای تعداد دانه در هر اونس، درصد خندانی و درصد پوکی در تیمارهای مختلف در جدول ۴ نشان داده شده است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، تعداد دانه در هر اونس (۲۸/۳۲ گرم) که شاخص مهمی در کیفیت پسته محسوب شده و نشان‌دهنده درشتی و ریزی می‌باشد، در تیمارهای مختلف معنی‌دار نشد. این نتایج با تحقیقات سیدی (۱۳) که محلول‌پاشی روی در باغ‌های پسته و اندازه‌گیری صفات کمی و کیفی آن را مورد بررسی قرار داد هم‌خوانی دارد. هم‌چنین درصد خندانی با توجه به این‌که در تیمار محلول‌پاشی مس در اسفندماه نسبت به شاهد افزایش نشان داد، لیکن معنی‌دار نگردید، با توجه به این‌که تعداد پسته‌های دهن بست در تیمارهای مختلف نیز معنی‌دار نگردید، شاخص نسبت خندانی به دهن‌بسته بودن (Split/non Split)، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس (جدول ۳) نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای کودی مختلف وجود دارد. همان‌گونه که مشاهده می‌شود (جدول ۴)، محلول‌پاشی مس در اسفندماه، این نسبت را به‌طور معنی‌داری در مقایسه با سایر تیمارها افزایش داد که نشان‌دهنده تأثیر مثبت مس می‌باشد. هم‌چنین تیمارهای مختلف اعم از مصرف خاکی و محلول‌پاشی روی و مس در زمان‌های مختلف هیچ تأثیر معنی‌داری بر درصد پوکی نداشتند. به‌عبارت دیگر بین تیمارهای مختلف کودی به‌کار رفته از نظر افزایش یا کاهش این ویژگی تفاوتی دیده نشد. سیدی (۱۳) نشان داد، کاربرد محلول‌پاشی ۲، ۵ و ۱۰ در هزار روی تأثیر معنی‌داری بر افزایش و یا کاهش درصد خندانی پسته نداشت و با توجه به این‌که کاربرد غلظت ۵ در هزار روی باعث افزایش پوکی شد ولی از نظر آماری معنی‌دار نگردید. تسی‌پوریدیس و همکاران (۴۱) نیز عنوان نمود که کاربرد خاکی و محلول‌پاشی سولفات و کلات روی تأثیری بر خندانی پسته

فسفر به روش زرد وانادات، پتاسیم و سدیم به روش نشر اتمی (شعله‌سنجی)، کلسیم، منیزیم، مس و روی با استفاده از دستگاه جذب اتمی مدل GBC Avanta ver.1.33 به‌دست آمد (۲). در پایان فصل رشد و هنگام برداشت محصول (اواسط شهریورماه)، عملکرد و اجزای عملکرد شامل تعداد دانه در هر اونس (واحد بین‌المللی)، درصد خندانی و درصد پوکی و هم‌چنین درصد پروتئین و چربی دانه‌های پسته مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه خاک

از آنجا که نمونه‌برداری از دو عمق خاک (۳۶ پلات) انجام گرفت، حدود تغییرات و میانگین خصوصیات خاک در هر عمق در جدول ۱ آمده است. همان‌گونه که در جدول ۱ دیده می‌شود، حدود تغییرات عناصر اندازه‌گیری شده روی و مس زیاد می‌باشد، به‌طوری‌که غلظت روی از ۰/۱۱۳ تا ۴/۳۱۰ و غلظت مس از ۰/۰۰۷ تا ۰/۶۷۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم خاک متغیر بود که این تفاوت فاحش ناشی از خصوصیات خاک و نحوه مدیریت باغی می‌باشد (۱۸)

۱- نتایج سال اول آزمایش

۱-۱- اثر مصرف خاکی و محلول‌پاشی روی و مس بر عملکرد و خصوصیات کمی و کیفی پسته

نتایج جدول تجزیه واریانس (جدول ۳) نشان داد، اختلاف معنی‌داری بین عملکرد پسته در تیمارهای مختلف وجود دارد. همان‌گونه که در جدول مقایسه میانگین‌ها (جدول ۴) مشاهده می‌شود، تیمار چهارم دارای بیشترین میزان عملکرد بود، به‌عبارت دیگر محلول‌پاشی مس در اسفندماه نسبت به سایر تیمارها، میزان محصول را بیش از ۳۰ درصد افزایش داد و از ۳ کیلوگرم (شاهد)، به ۴ کیلوگرم رسید. کاربرد تیمار محلول‌پاشی مس در پایان دوره خواب و قبل از جوانه‌زدن، علی‌رغم این‌که غلظت مس را به‌طور معنی‌دار در درخت‌های تحت تیمار افزایش نداد، سبب افزایش معنی‌دار عملکرد نسبت به شاهد

جدول ۱. برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک تحت آزمایش

عمق (cm)	EC	EC (dS m ⁻¹)	pH	کربنات کلسیم معادل (%)		
				Cu	Zn	P
۰-۳۰	کمترین	۲/۰۲	۷/۴۴	۰/۰۰۷	۰/۱۱۳	۱۱/۶
	بیشترین	۵/۹۲	۸/۰۴	۰/۶۷۸	۴/۳۱۰	۱۳/۲
	میانگین	۳/۲	۷/۷۰	۰/۳۰۰	۱/۸۰۰	۱۲/۴
۳۰-۶۰	کمترین	۱/۸۰	۷/۴۰	۰/۱۲۶	۰/۴۸۰	۱۰/۸
	بیشترین	۳/۲۸	۸/۲۰	۰/۸۵۲	۱/۶۲۰	۱۱/۵
	میانگین	۲/۴	۷/۸۰	۰/۴۰۰	۰/۸	۱۱/۲

جدول ۲. برخی خصوصیات شیمیایی آب آبیاری

بور (mg l ⁻¹)	سدیم	منیزیم	کلسیم	کلر	بی کربنات	pH	EC (dS m ⁻¹)
۲/۳	۲۶/۲	۴/۲	۴/۷	۲۲/۲	۲/۸	۷/۹	۶/۹

جدول ۳. نتایج تجزیه واریانس عملکرد و صفات کمی و کیفی پسته

میانگین مربعات سال اول							صفات	
درصد پروتئین	درصد چربی	S/n.S	درصد پوکی	درصد خندانی	تعداد دانه در هر اونس	عملکرد	درجه آزادی	منبع تغییرات
۳/۹۲۹	۸/۱۱۳	۰/۰۳۴	۵۱۸	۳۲/۹۸	۶/۳۵۸	۰/۱۰۵	۲	بلوک
۱۳/۳۵*	۲۱/۹۷	۰/۲۰۶*	۱۵۱/۱۸	۱۴۸/۵	۵/۳۴۳	۰/۶۵*	۸	تیمار
۵/۵۷۴	۱۳/۳۳	۰/۰۶۵	۱۴۲/۶۹	۷۷/۰۲	۳/۶۴	۰/۲۱	۱۶	خطا
۱۰/۱۲	۷/۹۱	۱۵/۵۷	۳۰/۳۲	۱۱/۰۹	۶/۴۵	۱۴/۷		%CV
میانگین مربعات سال دوم								
۳۶/۸۶	۰/۵۹	۰/۰۲۲	۲۷/۰۷	۵/۹۹	۲۶/۱۴	۰/۰۸۳	۲	بلوک
۳۳/۷۶*	۸/۹۱	۰/۳۴۲**	۴۳۸/۸	۶۱۶/۷**	۱۹/۳۹**	۰/۶۶۲**	۸	تیمار
۱۳/۰۲	۷/۱۳	۰/۰۷۸	۳۰۹/۱	۱۶۰/۱	۲۲/۰۲	۰/۱۵۷	۱۶	خطا
۱۵/۲	۶/۱	۲۰/۳۷	۳۲	۲۰	۱۳/۸	۲۸/۷		%CV

* و **: به ترتیب معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد

جدول ۴. تأثیر کاربرد تیمارهای کودی مختلف بر عملکرد و اجزای عملکرد سال اول

فاکتور تیمار	عملکرد (kg/tree)	تعداد دانه در هر اونس	درصد خندانی	دهن بسته/خندانی	درصد پوکی	درصد چربی	درصد پروتئین
ZnT ₁	۳/۰ ^{bc}	۳۰/۳	۸۷/۹	۱/۶۰ ^b	۳۳/۱	۴۲/۵	۲۲/۵۰ ^c
ZnT ₂	۳/۴۰ ^b	۳۱/۷	۷۶/۷	۱/۵۷ ^b	۳۰/۵	۴۵/۶	۲۵/۸ ^{ab}
ZnT ₃	---	---	---	---	---	---	---
CuT ₁	۴/۰۰ ^a	۲۹/۷	۹۴/۱	۲/۲۵ ^a	۳۱/۲	۵۰/۹	۲۷/۰۰ ^a
CuT ₂	۳/۲ ^{bc}	۲۷/۵	۸۲/۴	۱/۷۰ ^b	۴۲/۴	۴۸/۱	۲۱/۹۰ ^c
CuT ₃	---	---	---	---	---	---	---
ZnCuT ₁	۳/۲ ^{bc}	۲۸/۷	۷۷/۶	۱/۵۵ ^b	۴۹/۳	۴۶/۴	۲۱/۴۰ ^c
ZnCuT ₂	۳/۱ ^{bc}	۲۷/۹	۷۵/۷	۱/۵۰ ^b	۴۴/۷	۴۶/۹	۲۲/۹ ^{bc}
ZnCuT ₃	---	---	---	---	---	---	---
چالکود متوسط	۲/۸۰ ^c	۳۰/۳	۷۳/۰	۱/۴۴ ^b	۴۷/۷	۴۵/۸	۲۰/۸۰ ^c
چالکود زیاد	۳/۰ ^{bc}	۳۰/۵	۶۹/۹	۱/۳۷ ^b	۳۹/۶	۴۲/۱	۲۴/۲ ^{bc}
شاهد	۳/۰ ^{bc}	۲۹/۷	۸۳/۶	۱/۸۰ ^b	۳۶/۰	۴۷/۴	۲۲/۱۰ ^c
نتیجه آزمون	*	ns	ns	*	ns	ns	*

ns: عدم وجود اختلاف معنی دار

*: اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد

میانگین‌ها با حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار در سطح پنج درصد هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

نسبت به شاهد افزایش داد ولی نتایج جدول تجزیه واریانس اختلاف معنی داری بین تیمارهای محلول پاشی روی و مس در زمان‌های اسفند و فروردین و هم‌چنین چالکود نشان نداد. نتایج مقایسه میانگین درصد پروتئین پسته‌های تحت تیمار با آزمون دانکن نشان داد (جدول ۳)، اختلاف معنی داری بین تیمارهای مختلف مصرف خاکی و محلول پاشی در زمان‌های مختلف روی و مس از لحاظ درصد پروتئین وجود دارد. به گونه‌ای که کاربرد محلول پاشی مس در زمان اسفند، درصد پروتئین مغز پسته را ۲۲ درصد نسبت به شاهد افزایش داد. سیاهوشی و همکاران (۱۲) عنوان نمودند که یک‌بار محلول پاشی روی با غلظت ۲ در هزار در هنگام کاشت پاییزه نخود، سبب گردید تا بالاترین درصد پروتئین (۲۶/۹ درصد) از این تیمار به دست آید. سیدی (۱۳) نیز نشان داد، کاربرد غلظت ۵ در هزار روی تأثیر

نداشت. این محققین اظهار داشتند، احتمالاً روی نقش مهمی را در خندانی پسته ایفا نمی‌کند که این امر می‌تواند به خاطر تحرک محدود روی به کار رفته باشد. یکی از دلایل کم تحرک بودن روی به ظرفیت بالای برگ در نگه‌داری روی و خودداری از انتقال آن به سایر قسمت‌ها، نسبت داده می‌شود (۴۱ و ۴۲). کرین (۲۳) گزارش کرد که پسته رقم کرمان میوه‌های پارتنوکارپ (پوک) تولید می‌کند. وی در این تحقیق و تحقیق بعدی خود (۲۴) تأکید کرد که دلیل اصلی دانه‌های پوک پسته، سقط جنین است. هم‌چنین در تحقیقات دیگری آمده است که پوکی در پسته می‌تواند به دلایل مختلفی از قبیل گرده افشانی زود هنگام، نوع پایه، ژنوتیپ دانه گرده، شرایط محیطی و تغذیه‌ای به وجود آید (۱۵ و ۲۴). تیمار محلول پاشی مس در اسفند علی‌رغم این که میزان چربی مغز پسته را ۷/۵ درصد

بسیار معنی داری بر درصد پروتئین مغز پسته داشته و موجب افزایش آن تا ۲۷/۹ درصد شد. خورانا و شاترجی (۲۷) در آفتابگردان و هم‌چنین بای‌بوردی و ملکوتی (۳) در بادام تأثیر کاربرد محلول‌پاشی روی بر درصد روغن مغز را مثبت و فزاینده عنوان نمودند. نتایج تجزیه واریانس نشان داد (جدول ۵)، غلظت روی در سطح ۱ درصد معنی دار است. مقایسه میانگین‌ها (جدول ۶) با استفاده از آزمون دانکن نشان داد، محلول‌پاشی توام روی و مس در اسفندماه غلظت روی را ۱۱۹ درصد نسبت به شاهد افزایش داد. هم‌چنین غلظت عنصر مس تحت تأثیر تیمار هشتم (محلول‌پاشی توام مس و روی فروردین)، به ۲۷ میلی‌گرم در کیلوگرم رسید و نسبت به شاهد بیش از ۶۴ درصد افزایش حاصل کرد. نتایج جدول ۶ نشان داد که غلظت سدیم در تیمار یازدهم (چالکود زیاد) حداکثر و در تیمار چهارم (محلول‌پاشی مس اسفند) حداقل بود. نتایج تجزیه واریانس ساقه نشان داد که هیچ یک از تیمارهای اعمال شده بر غلظت عناصر ساقه معنی دار نبود (جدول ۷). افزایش غلظت روی برگ از طریق محلول‌پاشی توسط محققان بسیاری از جمله یوریو و پیرسون (۴۰)؛ براون و ژانگ (۲۱)؛ خورانا و شاترجی (۲۷)؛ تسی‌پوریدس و همکاران (۴۱)؛ سیدی (۱۳)؛ قادری (۱۷)؛ گزارش شده است. تحقیقات شارما و همکاران (۳۷) نشان داد که محلول‌پاشی مخلوط سولفات روی و مس ۰/۲ درصد در مرکبات، غلظت روی و مس در برگ را به‌طور معنی داری افزایش داد.

۲- نتایج سال دوم آزمایش

۲-۱- اثر مصرف خاکی و محلول‌پاشی روی و مس بر عملکرد و

خصوصیات کمی و کیفی پسته

با توجه به نتایج جدول ۳، اختلاف معنی داری بین عملکرد در تیمارهای مختلف وجود دارد. همان‌گونه که در جدول ۸ دیده می‌شود، تیمار محلول‌پاشی روی در اسفندماه میزان محصول را بیش از ۶۰ درصد نسبت به شاهد افزایش داد به‌گونه‌ای که عملکرد از ۱/۴ به ۲/۳ کیلوگرم رسید. سوئیت‌لیک (۳۸) عنوان

نمود، محلول‌پاشی روی قبل از گل‌دهی در مرکبات و انگور موجب افزایش عملکرد میوه گردید. پریا (۳۵) ضمن تحقیقی در درختان سیب عنوان نمود، اگر چه محلول‌پاشی مس در اواسط تابستان غلظت مس برگ را به‌طور معنی داری نسبت به شاهد افزایش داد، اما بر بهبود عملکرد درختان سیب تأثیر معنی داری نداشت. جدول ۳ هم‌چنین نشان داد، تعداد دانه در هر اونس، درصد خندانی در تیمارهای مختلف معنی دار بود. با توجه به نتایج جدول ۸، محلول‌پاشی مس در پاییز (CuT_3) توانست تعداد دانه در هر اونس را به کمترین مقدار خود برساند. تعداد دانه در هر اونس، نشان‌دهنده درشت بودن پسته در یک وزن ثابت است و یکی از مهم‌ترین شاخص‌های کیفی و بازاری پستی پسته محسوب می‌شود. از آنجا که درختان تحت تیمار یازدهم (چالکود زیاد) کوچک‌ترین دانه‌ها را تولید نمودند لیکن با شاهد معنی دار نگردید. احتمالاً سطوح بالای عناصر کم‌مصرف آهن و مس باعث بروز اختلال در جذب و یا انتقال عناصر دیگر می‌شود. سرچشمه‌پور و ملکوتی (۹) نیز در آزمایشی به همین نتیجه رسیدند. تجزیه و تحلیل شاخص درصد خندانی نشان داد که تیمارهای چالکود متوسط و محلول‌پاشی روی در پاییز دارای بیشترین درصد خندانی و تیمار چالکود زیاد کمترین درصد خندانی را به خود اختصاص داد که حاکی از به‌هم خوردن کامل تعادل عناصر غذایی در درختان تحت این تیمار بود. با توجه به معنی دار شدن نسبت خندانی به دهن‌بسته بودن (S/nS)، نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد، چالکود متوسط باعث افزایش این پارامتر نسبت به سایر تیمارها گردید (جدول ۳ و ۸). نتایج تجزیه واریانس نشان داد (جدول ۳)، از نظر افزایش یا کاهش درصد پوکی بین تیمارهای مختلف به‌کار رفته تفاوتی دیده نشد. کرین (۲۳) گزارش کرد که در اغلب باغ‌های پسته، پوکی در سطح بالایی وجود دارد و تولید پسته پوک در میان ارقام مختلف پسته متفاوت می‌باشد. سرچشمه‌پور و ملکوتی (۹) تعیین معیارهای کیفی پسته و ارتقاء آن را به‌وسیله مصرف بهینه کود و آب مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه رسیدند که بین قطعات تیمار و شاهد از نظر درصد

جدول ۵. نتایج تجزیه واریانس غلظت عناصر غذایی برگ پسته

میانگین مربعات سال اول							صفات	
Cu	Zn	Mg	Ca	Na	K	P	درجه آزادی	منبع تغییرات
۲/۰۷۵	۰/۱۴۲	۰/۰۱	۰/۰۸۱	۰/۰۰۵	۰/۰۳	۰/۰۰۳	۲	بلوک
۶۲/۳۷**	۱۷/۸۱**	۰/۰۴۴	۰/۱۶۶	۰/۰۲*	۱/۰۵	۰/۰۰۳	۸	تیمار
۸/۲۸۳	۳/۳۵۷	۰/۰۴۷	۰/۲۹۳	۰/۰۰۶	۱/۲۴۴	۰/۰۰۵	۱۶	خطا
۱۵/۶۴	۲۲/۹۷	۲۸/۵۱	۳۳/۳۳	۲۷/۹۴	۲۷/۵۹	۱۸/۹۶		%CV
میانگین مربعات سال دوم								
۶/۶۶	۱/۹۵	۰/۰۰۸	۰/۰۵۷	۰/۰۱۸	۰/۰۲۹	۰/۰۰۱	۲	بلوک
۱۵۹/۶**	۱۷/۴۸*	۰/۰۲۴**	۰/۲۲**	۰/۰۳۴**	۰/۰۷۰	۰/۰۰۰۱	۸	تیمار
۱۸/۰۱	۵/۵۷	۰/۰۰۴	۰/۰۴۵	۰/۰۰۶	۰/۰۳۲	۰/۰۰۱	۱۶	خطا
۲۸/۲	۱۱/۵۶	۱۷/۴	۲۸/۷	۲۸/۹	۲۱/۲	۲۶/۸		%CV

* و **: به ترتیب معنی‌دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد

جدول ۶. تأثیر تیمارهای کودی مختلف بر غلظت عناصر غذایی در برگ (سال اول)

(میلی‌گرم در کیلوگرم)		(درصد)					تیمار
Cu	Zn	Mg	Ca	Na	K	P	
۲۰/۵ ^{bc}	۷/۴ ^{bcd}	۰/۷۸	۱/۶۲	۰/۳ ^{abc}	۱/۳۰	۰/۳۹	ZnT ₁
۱۳/۹ ^{de}	۶/۴ ^{bcd}	۱/۱۰	۱/۸۴	۰/۳ ^{ab}	۱/۱۰	۰/۳۷	ZnT ₂
---	---	---	---	---	---	---	ZnT ₃
۲۰/۱ ^{bc}	۹/۶ ^{ab}	۰/۷۷	۱/۳۱	۰/۱۳ ^d	۱/۱۰	۰/۴۲	CuT ₁
۲۱/۷ ^b	۸/۵ ^{bc}	۰/۸۰	۱/۵۲	۰/۳۵ ^{ab}	۰/۷۲	۰/۳۵	CuT ₂
---	---	---	---	---	---	---	CuT ₃
۱۸/۷ ^{bcd}	۱۲/۵ ^a	۰/۶۷	۱/۴۴	۰/۲۷ ^{abcd}	۰/۷۱	۰/۳۷	ZnCuT ₁
۲۶/۹ ^a	۹/۰ ^{bc}	۰/۷۱	۲/۱۰	۰/۲۳ ^{abcd}	۰/۹۴	۰/۳۴	ZnCuT ₂
---	---	---	---	---	---	---	ZnCuT ₃
۱۵/۶ ^{cde}	۸/۶ ^{bc}	۰/۶۸	۱/۴۷	۰/۱۸ ^{cd}	۱/۳۰	۰/۴۰	چالکود متوسط
۱۱/۸ ^e	۴/۱ ^d	۰/۶۵	۱/۷۲	۰/۳۷ ^a	۱/۰۲	۰/۳۴	چالکود زیاد
۱۶/۴ ^{bcd}	۵/۷ ^{cd}	۰/۷۲	۱/۶۲	۰/۲۲ ^{bcd}	۰/۹۵	۰/۳۵	شاهد
**	**	ns	ns	*	ns	ns	نتیجه آزمون

ns: عدم وجود اختلاف معنی‌دار

* و **: به ترتیب اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد

میانگین‌ها با حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی‌دار در سطح پنج درصد هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

جدول ۷. نتایج تجزیه واریانس غلظت عناصر غذایی ساقه در سال اول

میانگین مربعات							صفات	
Cu	Zn	Mg	Ca	Na	K	P	درجه آزادی	منبع تغییرات
۰/۲۵۵	۱۰/۶۱۲	۰/۰۰۱	۰/۱۲۹	۰/۰۰۱	۰/۰۰۴	۰/۰۰۲	۲	بلوک
۲/۹۳	۹/۲۵۲	۰/۰۰۱	۰/۰۶۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۸	تیمار
۴/۷۹	۳/۶۹۴	۰/۰۰۲	۰/۰۴۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲	۰/۰۰۱	۱۶	خطا
۲۳/۷۵	۲۰/۹۳	۲۷/۰۴	۱۸/۳۲	۳۱/۲۴	۷/۱۲	۹/۶۹		%CV

جدول ۸. تأثیر کاربرد تیمارهای کودی مختلف بر عملکرد و اجزای عملکرد سال دوم

فاکتور تیمار	عملکرد (kg/tree)	تعداد دانه در هر اونس	درصد خندانی	خندانی / دهن بسته	درصد پوکی	درصد چربی	درصد پروتئین
ZnT ₁	۲/۳ ^a	۳۵/۰ ^a	۸۴/۴ ^{ab}	۱/۷۵ ^b	۵۰/۲	۴۵/۱	۲۷/۹ ^a
ZnT ₂	۱/۰ ^d	۳۵/۵ ^a	۶۴/۶ ^{bcde}	۱/۲۷ ^b	۵۵/۵	۴۵/۹	۲۰/۳ ^a
ZnT ₃	۱/۵ ^{bcd}	۳۴/۳ ^a	۵۷/۱ ^{cde}	۱/۴۱ ^b	۵۴/۶	۴۴/۲	۲۳/۳ ^a
CuT ₁	۱/۰ ^d	۳۲/۳ ^a	۶۸/۸ ^{abcd}	۱/۳۶ ^b	۶۰/۱	۴۵/۳	۲۴/۶ ^a
CuT ₂	۱/۲۵ ^{cd}	۳۳/۴ ^a	۵۶ ^{cde}	۱/۱۰ ^b	۸۳/۱	۴۲/۳	۲۰/۳ ^a
CuT ₃	۱/۰ ^d	۲۷/۵ ^b	۵۸/۲ ^{cde}	۱/۲۰ ^b	۴۷/۸	۴۱/۳	۲۱/۷ ^a
ZnCuT ₁	۱/۸ ^{abc}	۳۳/۰ ^a	۴۶ ^{de}	۱/۲۰ ^b	۴۵/۹	۴۴/۳	۲۹/۰ ^a
ZnCuT ₂	۲/۰۷ ^{ab}	۳۴/۰ ^a	۶۹/۴ ^{abcd}	۱/۴۲ ^b	۵۵/۵	۴۵/۶	۲۶/۸ ^a
ZnCuT ₃	۱/۱ ^{cd}	۳۵/۰ ^a	۵۱/۱ ^{cde}	۱/۱۰ ^b	۳۵/۷	۴۲/۷	۲۵/۴ ^a
چالکود متوسط	۱/۰ ^d	۳۵/۷ ^a	۸۹/۷ ^a	۲/۲۲ ^a	۴۳/۵	۴۱/۸	۲۰/۴ ^a
چالکود زیاد	۱/۰ ^d	۳۶/۶ ^a	۴۳/۳ ^c	۱/۰۰ ^b	۶۵/۴	۴۵/۹	۱۹/۳ ^b
شاهد	۱/۴ ^{bcd}	۳۴/۳ ^a	۷۱/۷ ^{abc}	۱/۴۲ ^b	۶۰/۰	۴۱/۰	۲۰/۴ ^a
نتیجه آزمون	**	**	**	**	ns	ns	ns

ns: عدم وجود اختلاف معنی دار

*, **: به ترتیب اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد

میانگین‌ها با حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار در سطح پنج درصد هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن).

جدول ۹. تأثیر تیمارهای کودی مختلف بر غلظت عناصر غذایی در برگ (سال دوم)

تیمار	(درصد)						(میلی گرم در کیلوگرم)
	Cu	Zn	Mg	Ca	Na	K	P
ZnT ₁	۱۲/۸ ^b	۲۶/۸ ^a	۰/۶ ^a	۰/۸ ^b	۰/۲۲ ^{bc}	۰/۸۶	۰/۰۸۴
ZnT ₂	۹/۶ ^b	۱۸/۸ ^b	۰/۳۷ ^{bcde}	۰/۸ ^b	۰/۴۷ ^a	۰/۸۳	۰/۰۸۸
ZnT ₃	۱۳/۲ ^b	۲۰/۲ ^b	۰/۴۵ ^b	۱/۰ ^b	۰/۳۵ ^{abc}	۱/۰۰	۰/۰۹۱
CuT ₁	۱۲/۴ ^b	۲۱/۹ ^b	۰/۳۶ ^{bcde}	۰/۷ ^b	۰/۲۵ ^{abc}	۱/۱	۰/۱۱۱
CuT ₂	۱۱ ^b	۱۷/۹ ^b	۰/۳۰ ^{cde}	۰/۵ ^b	۰/۱۷ ^c	۰/۶۵	۰/۰۸۷
CuT ₃	۳۱/۶ ^a	۲۱/۳ ^b	۰/۴۰ ^{bc}	۰/۹ ^b	۰/۲۸ ^{abc}	۰/۹۰	۰/۰۸۱
ZnCuT ₁	۱۰/۴ ^b	۲۰ ^b	۰/۴۱ ^{bc}	۰/۵ ^b	۰/۱۴ ^c	۰/۶۲	۰/۰۷۴
ZnCuT ₂	۱۱/۶ ^b	۱۹/۵ ^b	۰/۳۹ ^{bcd}	۰/۵ ^b	۰/۲۲ ^{bc}	۰/۶۶	۰/۰۶۲
ZnCuT ₃	۲۶/۵ ^a	۲۱/۳ ^b	۰/۳۴ ^{bcde}	۰/۷ ^b	۰/۲۷ ^{abc}	۱/۰۰	۰/۰۹۴
چالکود متوسط	۹/۲ ^b	۲۰/۹ ^b	۰/۴۳ ^b	۱/۵ ^a	۰/۴۲ ^{ab}	۰/۹۰	۰/۰۷۴
چالکود زیاد	۷/۸ ^b	۱۸/۴ ^b	۰/۲۶ ^e	۰/۴ ^b	۰/۳۳ ^{abc}	۰/۹۱	۰/۰۸۹
شاهد	۱۱/۲ ^b	۱۸ ^b	۰/۲۸ ^{de}	۰/۶ ^b	۰/۱۴ ^c	۰/۷۴	۰/۰۸۵
نتیجه آزمون	**	*	**	**	**	ns	ns

ns: عدم وجود اختلاف معنی دار

*, **: به ترتیب اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد و ۱ درصد

میانگین‌ها با حروف مشابه در هر ستون فاقد اختلاف معنی دار در سطح پنج درصد هستند (آزمون چند دامنه‌ای دانکن) و پارامترهایی که حروف گذاری نشده‌اند همه در یک کلاس قرار دارند.

عناصر کلسیم و منیزیم به ترتیب در تیمارهای چالکود متوسط و محلول‌پاشی روی در اسفند به بالاترین حد خود رسیدند (جدول ۹). سیدی (۱۳) بیان کرد سطوح مختلف روی بر غلظت کلسیم در برگ مؤثر است. نتایج نشان داد، غلظت هیچ یک از عناصر غذایی اندازه‌گیری شده در ساقه نسبت به شاهد به‌طور معنی‌داری افزایش یا کاهش نیافت.

نتیجه‌گیری (۲ سال مورد آزمایش)

با توجه به این‌که در رفسنجان، باغ‌داران پسته در زمان‌های مختلف اقدام به محلول‌پاشی عناصر کم‌مصرف مخصوصاً مس و روی می‌کنند و بعضاً نتیجه مثبتی نمی‌گیرند، این تحقیق نشان داد که محلول‌پاشی عناصر مس و روی در زمان متورم شدن جوانه‌های گل (اواخر اسفندماه) بیشترین عملکرد را عاید کشاورزان می‌نماید. هم‌چنین به دلیل شور و آهکی بودن خاک‌های تحت کشت پسته، مصرف خاکی عناصر کم مصرف (روی و مس) عملکرد را به‌طور معنی‌داری تحت تأثیر قرار نداد. پارامترهای کیفی از قبیل نسبت خندانی به دهن‌بسته بودن پسته و هم‌چنین تعداد دانه در اونس نیز در سال‌های اول و دوم تحت تأثیر اعمال محلول‌پاشی مس بهبود یافت. به‌گونه‌ای که در سال اول نسبت خندانی به دهن‌بسته بودن ۲۵ درصد نسبت به شاهد افزایش یافت. هم‌چنین درشت بودن دانه‌های پسته که با شاخص تعداد دانه در اونس سنجیده می‌شود نیز در سال دوم نسبت به شاهد بیش از ۲۰ درصد افزایش یافت. با وجود این‌که درصد روغن در دو سال متوالی تحت تأثیر معنی‌دار تیمارها قرار نگرفت لیکن در سال اول، محلول‌پاشی مس در اسفندماه، درصد پروتئین مغز پسته را نسبت به شاهد افزایش داد و در سال دوم علی‌رغم این‌که محلول‌پاشی روی در اسفند بیشترین درصد پروتئین را به‌خود اختصاص داد ولی معنی‌دار نگردید. همان‌گونه که گفته شد، غیرمؤثر واقع شدن چالکود در سال اول در مقادیر متوسط و زیاد، احتمالاً به‌خاطر قطع ریشه‌های مؤین جهت ایجاد چالکود و سرعت

خندانی، درصد دهن‌بسته بودن و درصد پوکی اختلاف معنی‌داری وجود نداشت، هر چند این محققین عنوان نمودند که در بسیاری از موارد دانه‌ها در تیمار کودی از نظر درصد خندانی و دهن‌بسته بودن از کیفیت بهتری برخوردار بودند. نتایج تجزیه واریانس درصد چربی مغز پسته (جدول ۳)، بیانگر عدم تأثیر معنی‌دار تیمارهای اعمال شده بر افزایش و یا کاهش این فاکتور می‌باشد. به‌عبارت دیگر با کاربرد روش‌های مختلف مصرف روی و مس اعم از محلول‌پاشی و جای‌گذاری موضعی (چالکود)، درصد چربی مغز نسبت به شاهد اختلاف معنی‌داری حاصل نکرد. جداول ۳ و ۸ نتایج تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌های درصد پروتئین مغز پسته را نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشخص است، اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای مختلف مصرف خاکی و محلول‌پاشی در زمان‌های مختلف روی و مس از لحاظ مقدار درصد پروتئین وجود دارد. علی‌رغم این‌که درصد پروتئین مغز پسته تحت تیمار محلول‌پاشی روی اسفند به بالاترین حد خود رسید اما از لحاظ آماری فقط با تیمار چالکود زیاد معنی‌دار گردید. تولایی و همکاران (۳۹) عنوان نمودند که کمبود روی تحت تنش شوری، پروتئین پسته را کاهش داد. نتایج تجزیه واریانس غلظت روی در برگ نشان داد (جداول ۵ و ۹) که محلول‌پاشی روی در اسفندماه بیشترین تأثیر را بر غلظت این عنصر داشت و موجب افزایش معنی‌دار آن نسبت به شاهد گردید، به‌طوری‌که توانست بیش از ۴۸ درصد غلظت روی را نسبت به شاهد افزایش دهد. محلول‌پاشی توأم مس و روی و هم‌چنین محلول‌پاشی مس در مهرماه، غلظت مس را به‌طور معنی‌داری نسبت به بقیه تیمارها افزایش داد به‌گونه‌ای که غلظت مس از ۱۱/۲ (شاهد) به ۲۶/۵ و ۳۱/۶ میلی‌گرم در کیلوگرم به‌ترتیب در تیمارهای فوق رسید. هم‌چنین محلول‌پاشی عنصر مس در پاییز، غلظت سدیم را به پایین‌ترین سطح خود رساند، لیکن محلول‌پاشی روی در اسفندماه و چالکود متوسط غلظت این عنصر را به مقدار زیادی افزایش داد. نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد،

گردید به طوری که چالکود متوسط موجب بهبود برخی از فاکتورهای اندازه‌گیری شده مانند درصد خندانی و نسبت خندانی به دهن بسته بودن و چالکود زیاد سبب ریز شدن دانه‌های پسته و کاهش درصد پروتئین مغز آن شد.

پایین رشد ریشه‌های پسته بود. سوئیت‌لیک (۳۸) نیز طی تحقیقی به این نتیجه رسید که کاربرد خاکی روی زیاد مؤثر نیست او دلیل این امر را نفوذ عمیق ریشه گیاهان و تحرک بسیار کم روی در خاک عنوان نمود. با این وجود در سال دوم اثر چالکودها بر خصوصیات کمی و کیفی پسته نمایان

منابع مورد استفاده

۱. اردلان، م. و غ. ر. ثوابی. ۱۳۸۱. اثرات مصرف فسفر و روی بر رشد و ترکیب شیمیایی نهال پسته. مجله پژوهش در علوم کشاورزی ۲(۱): ۲۳-۲۹.
۲. امامی، ع. ۱۳۷۵. روش‌های تجزیه گیاه (جلد اول). نشریه فنی شماره ۹۸۲، مؤسسه تحقیقات آب و خاک، تهران.
۳. بای‌بوردی، ا.، م. ج. ملکوتی. ۱۳۸۴. اثر محلول‌پاشی ازت، بور و روی بر تشکیل و کیفیت میوه بادام. زراعت و باغبانی. ۶۸: ۳۲-۴۰.
۴. حیدری نژاد، ع. و د. ابوسعیدی. ۱۳۸۴. شناسایی و بررسی عوامل مؤثر بر ریز برگ‌گی درختان پسته (قرمزو) از دیدگاه بیماری‌های گیاهی، تغذیه و آبیاری. گزارش نهایی بخش تحقیقات آبیاری و تغذیه موسسه تحقیقات پسته کشور، ایران.
۵. خوشگفتارمنش، ا. ح. ۱۳۸۳. تعیین مهمترین عوامل محدود کننده تولید پسته در اراضی شور استان قم. پژوهش‌نامه استان قم، مجموعه مقالات تحقیقات استان قم، انتشارات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان قم.
۶. دردی‌پور، ا.، م. ج. ملکوتی و ح. سیادت. ۱۳۸۰. نقش پتاسیم و روی در رشد و عملکرد جو آبیاری شده با آب دریای خزر. مجله خاک و آب (ویژه‌نامه مصرف بهینه کود). ۱۲(۱۴): ۲۵۱-۲۶۰.
۷. دفتر آمار و فناوری اطلاعات. ۱۳۸۳. آمارنامه کشاورزی. جلد اول: محصولات زراعی و باغی. سال زراعی ۸۲-۱۳۸۱. معاونت برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی، تهران.
۸. رسولی، م. ح. و م. ج. ملکوتی. ۱۳۷۹. بررسی روش‌های مصرف سولفات روی بر عملکرد و شاخص‌های رشد سیب (قسمت اول). مجله خاک و آب (ویژه‌نامه باغبانی) ۱۲(۸): ۵۴-۶۳.
۹. سرچشمه پور، م. و م. ج. ملکوتی. ضرورت کوددهی پتاسیم در پسته (افزایش محصول با بهبود کیفیت). نشریه فنی شماره ۴۴۲، ۱۳۸۴، انتشارات سنا، تهران.
۱۰. سمر، س. م. ۱۳۷۷. رفع کلروز آهن درختان سیب از طریق تماس جزئی ریشه با مواد فاقد کربنات کلسیم، رساله دکتری خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
۱۱. سمر، س. م. و م. ج. ملکوتی. ۱۳۷۸. روش‌های کاربرد برای مقابله با کمبود آهن در درختان میوه (چالکود). انتشارات نشر آموزش کشاورزی، سازمان تات وزارت کشاورزی، کرج.
۱۲. سیاوشی، ک. ر. سلیمانی و م. ج. ملکوتی. ۱۳۸۳. تأثیر زمان‌های مختلف مصرف سولفات روی و تاریخ کاشت بر عملکرد و درصد پروتئین نخود دیم. مجله آب و خاک ۱۸(۱): ۴۸-۴۱.
۱۳. سیدی، م. ۱۳۷۷. اثر محلول‌پاشی بر روی عملکرد و کیفیت میوه پسته. پایان‌نامه کارشناسی ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
۱۴. شهابی، ع. ا. و م. ج. ملکوتی. ۱۳۷۹. بررسی میزان کارایی روش جایگذاری موضعی با مصرف توام عناصر غذایی در رفع

- ناهنجاری‌های تغذیه‌ای در باغ‌های سیب سمیرم. مجله خاک و آب (ویژه نامه باغبانی) ۱۲(۸): ۸۳-۷۵.
۱۵. کامیاب، ف. ۱۳۸۴. تعیین و بررسی مناسب‌ترین رقم گرده‌زا برای چهار رقم ماده تجاری پسته (کله قوچی، اکبری، اوحدی و احمد آقایی) و تعیین جنسیت در پسته به روش ملکولی RAPD. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبیاری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
۱۶. طالبی، م. ۱۳۸۷. تأثیر روی و شوری بر رشد، ترکیب شیمیایی و بافت آوندی در دو رقم پسته. پایان‌نامه کارشناسی ارشد خاک‌شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ولی‌عصر (عج) رفسنجان.
۱۷. قادری، ن. ۱۳۷۸. اثر محلول‌پاشی عناصر بور و روی بر تشکیل میوه و برخی صفات کمی و کیفی میوه بادام رقم شاهرودی ۱۲. پایان‌نامه کارشناسی ارشد باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران.
۱۸. مظفری، و. و ا. تاج‌آبادی‌پور. ۱۳۸۳. گزارش نهایی طرح بررسی مسایل و مشکلات باغ‌های پسته. دانشگاه ولی‌عصر (عج)، رفسنجان.
۱۹. مظفری، و. ۱۳۸۴. بررسی نقش پتاسیم، کلسیم و روی در کنترل عارضه سرخشکیدگی پسته. رساله دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
20. Brown, P. H., Q. Zhang and B. Beede. 1994. Effect of foliar fertilization on zinc nutritional status of pistachio trees. Annu. Rep. Pistachio Calif. 93:94:77-80.
21. Brown, P. H., and Q. Zhang. 1997. Foliar spray applications at spring flush enhances zinc status of pistachio trees. Annu. Rep. Pistachio Calif. 96:97:101-106.
22. Bouyoucos, G. J. 1951. A recalibration of hydrometer method for making mechanical analysis of soil. Agron. J. 43: 434-438.
23. Crane, J. C. 1973. Parthenocarpy: a factor contributing to the production of blank pistachio. Hort. Sci. 8:988-990.
24. Crane, J. C. 1986. Pistachio production. Division of Agriculture and natural Resources. University of California.
25. Kallsen, C. E., B. Holtz, L. Villaraz and C. Wylie. 2000. Leaf zinc and copper concentrations of mature pistachio trees in response to fertigation. Hort. Technol. 10:172-176.
26. Khoshgoftar, A. H., H. Shariatmadari, N. Karimian, M. Kalbasi, S. E. A. T. M. Van der Zee and D. R. Parker. 2004. Salinity and Zn application effects on phytoavailability of Cd and Zn. Soil Sci. Soc. Am. J. 68:1885-1889.
27. Khurana, N. and C. Chatterjee. 2001. Influence of variable zinc on yield, oil content, and physiology of sunflower. Commun. Soil. Sci. Plant Anal. 32:3023-3030.
28. Kisiel, R. D., D. Borirzecka and D. Kalizewicz. 1995. Effect of nitrogen and copper fertilizer application on yield and direct production costs of wheat. Acta Academia Agricultural Technica Olstensis Oeconomica 31:33-45.
29. Kosegarten, U., B. Hoffman and K. Mengel. 1999. Apoplectic pH, and reduction in intact sunflower leaves. Plant Physiol. 121 :1069-1079.
30. Lindsay, W. L. and W. A. Norvell. 1979. Development of a DTPA soil test for Zn, Fe, Mn, Cu. Soil Sci. Soc. Am. J. 42: 421-428.
31. Malhi, S. S., L. J. Pencing and D. J. Macpherson. 1989. Effect of copper on stem melansis and yield of wheat: Sources, rates and methods of application. Plant Soil 119:119-204.
32. Marschner, H. 1995. Mineral Nutrition of Higher Plants. 2nd ed., Academic Press, London, U.K.
33. Mozaffari, V. and M. J. Malakouti, 2006. An investigation of some causes of Die-back Disorder of pistachio trees and its control through balanced fertilization in Iran. Acta Hort. 226: 301-305.
34. Olsen, S. R., C. V. Cole, F. S. Watanbe and L. A. Dean. 1954. Estimation of available phosphorus in soil by extraction with sodium bicarbonate. USDA Circ.
35. Peryea, F. J. 2000. Midsummer Copper Sprays Have No Effect on 'Delicious' Apple Fruit Color Grade or Typiness. J. Plant Nutr. 23(4): 507-515.
36. Richards, L.A. 1954. Diagnosis and improvement of saline and alkali soils. U.S.D.A. Handbook No .60, Washington, DC, USA.
37. Sharma, K.K., K.N. Sharma and V.K Nayyar. 1990. Effect of copper and zinc sprays on leaf-nutrient concentration in Kinnow mandarin (*Citrus reticulata* x *C. Deliciosa*). Ind. J. Agric. Sci. 60:278-280.
38. Swietlik., D. 2002. Zinc nutrition of fruit trees by foliar sprays. Acta Hort. 594:123-129.
39. V. Tavallali, M. Rahemi, M. Maftoun, B. Panahi, S. Karimi, A. Ramezani and M. Vaezpour. 2009. Zinc influence and salt stress on photosynthesis, water relations, and carbonic anhydrase activity in pistachio. Scientia Hort. 123: 272-279.

40. Uriu, K. and J. Pearson. 1987. Zinc deficiency in pistachio: Diagnosis and correction. *Annu. Rep. Pistachio Calif* 71-72.
41. Tspiridis, C., T. Thomidis, I. Zakintinos, Z. Michailidis and T. Michailides. 2005. Treatment of pistachio with boric acid, Zn-sulfate and Zn-chelate. *Agron. Sustain. Dev.* 25:377-379.
42. Zhang, Q. and P.H. Brown. 1999a. The mechanism of foliar zinc absorption in pistachio and walnut. *J. Am. Soc. Hort. Sci.* 4:312-317.